

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Vilda a soudců JUDr. Lenky Novotné a JUDr. Jiřího Krahuly v exekuční věci

oprávněné: **Bazcom, a.s.**, IČO 27397050
sídlem Rybná 682/14, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Karlem Valdaufem
sídlem náměstí I. P. Pavlova 1785/3, 120 00 Praha

proti

povinné: **Václava Skořepová**, narozená dne 3. 10. 1993
bytem Jungmannova 235/7, 405 02 Děčín IV

pro 1 015 Kč s příslušenstvím, o odvolání České republiky – Okresního soudu v Děčíně proti usnesení soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičky, Exekutorský úřad Cheb, ze dne 30. 9. 2025, č. j. 176 EX 00864/12-095

takto:

Usnesení soudního exekutora **se** ve výroku IV. **potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soudní exekutor zastavil exekuci vedenou na základě usnesení Okresního soudu v Děčíně ze dne 5. 2. 2013, č. j. 47 EXE 6622/2012-8 (výrok I.), náklady exekuce určil ve výši 7 865 Kč (výrok II.), soudnímu exekutorovi nepřiznal v souvislosti se zastavením exekuce vůči účastníkům nárok na náhradu nákladů exekuce (výrok III.), soudnímu exekutorovi za úkony spojené se zastavením exekuce přiznal paušální náhradu nákladů exekuce ve výši 907,50 Kč s tím, že tuto paušální náhradu je soudnímu exekutorovi povinna uhradit Česká republika prostřednictvím Okresního soudu v Děčíně ve lhůtě čtyř měsíců od právní moci tohoto usnesení (výrok IV.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů exekuce ani řízení o zastavení exekuce (výrok V.).
2. Soudní exekutor své rozhodnutí odůvodnil tím, že exekuční řízení bylo zahájeno dne 28. 11. 2012, usnesení o nařízení exekuce pak nabylo právní moci dne 13. 3. 2013. V exekuci nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a exekucí nebyla postižena nemovitá věc. Vyloučené doby podle § 55 odst. 12 exekučního řádu byly zjištěny (insolvenční řízení od 24. 8. 2021 do 25. 6. 2025), ale i po jejich zohlednění celková doba bezvýslednosti exekuce překročila šest let. Soudní exekutor proto zaslal oprávněné výzvu k vyjádření ve smyslu § 55 odst. 7 exekučního řádu, oprávněná se nevyjádřila. Za splnění podmínek § 55 odst. 7 a násl. exekučního řádu byla exekuce zastavena. Výrok IV. usnesení soudní exekutor odůvodnil odkazem na ustanovení § 55 odst. 13 exekučního řádu a bod 1 čl. II. přechodných ustanovení zákona č. 255/2023 Sb., podle nichž má za úkony spojené se zastavením exekuce právo na paušální náhradu nákladů ve výši 750 Kč zvýšenou o DPH 21 %, tj. celkem 907,50 Kč.
3. Proti tomuto usnesení, pouze proti výroku IV. o paušální náhradě nákladů, podala odvolání Česká republika – Okresní soud v Děčíně. Poukázala na to, že povinná byla na základě usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 5. 2025, č. j. KSUL 69 INS 15508/2021-B-30 osvobozena od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, pohledávek věřitelů, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a pohledávek věřitelů, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit. Z toho odvolatelka dovozuje, že se nejedná o marnou exekuci a soudnímu exekutorovi odměna za

zastavení exekuce dle § 55 odst. 7 a násl. exekučního řádu nenáleží. Navrhla proto změnu napadeného usnesení ve výroku IV. tak, že se soudnímu exekutorovi za úkony spojené se zastavením exekuce paušální náhrada nákladů nepřiznává.

4. Krajský soud jako soud odvolací přezkoumal usnesení soudního exekutora pouze v napadeném výroku IV., o paušální náhradě nákladů, přezkoumal i řízení jemu předcházející, a odvolání neshledal důvodným. Ostatní výroky usnesení, které nebyly dotčeny odvoláním, odvolací soud nepřezkoumával a již samostatně nabyly právní moci.
5. Podle čl. II bodu 1. zákona č. 255/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, soudní exekutor má za úkony spojené se zastavením exekuce podle § 55 odst. 7, 8, 10 nebo 11 exekučního řádu právo na paušální náhradu nákladů ve výši 750 Kč, bylo-li exekuční řízení zahájeno přede dnem 1. ledna 2022 a byla-li v exekučním řízení přede dnem 1. ledna 2022 vyznačena doložka provedení exekuce, případně usnesení o nařízení exekuce přede dnem 1. ledna 2022 nabylo právní moci. Je-li soudní exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se paušální náhrada nákladů o daň z přidané hodnoty.
6. Podle čl. II bodu 3. zákona č. 255/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nevydává-li soudní exekutor usnesení o zastavení exekuce podle § 55 odst. 7, 8, 10 nebo 11 exekučního řádu do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebo ode dne, v němž byly splněny podmínky pro zastavení exekuce, došlo-li ke splnění podmínek pro zastavení exekuce později, právo na paušální náhradu nákladů podle bodu 1 soudnímu exekutorovi nevznikne.
7. Uvedl-li soudní exekutor, že v daném případě byla exekuce zahájena dne 28. 11. 2012, doložka provedení exekuce se vztahuje ke dni 13. 3. 2013, v exekuci nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti, exekucí nebyla postižena nemovitá věc, tak i při zohlednění doby dle § 55 odst. 12 exekučního řádu, kdy doba marného vymáhání pohledávky podle § 55 odst. 7 a 11 exekučního řádu neběžela, neboť exekuce nemohla být prováděna v období insolvence povinné od 24. 8. 2021 do 25. 6. 2025, exekutor mohl začít konat úkony k zastavení šestileté marné exekuce dle § 55 odst. 7 exekučního řádu. Činil tak bezprostředně po datu 25. 6. 2025 (skončení insolvence), již za účinnosti zákona č. 255/2023 Sb. (účinný od 26. 8. 2023). Pokud soudní exekutor exekuci pravomocně zastavil jako marnou dle § 55 odst. 7 exekučního řádu dne 30. 9. 2025, tedy ve výše uvedené prekluzivní lhůtě 12 měsíců k zastavení takové exekuce, podle citovaného čl. II bodu 1. zákona č. 255/2023 Sb. mu za úkony spojené se zastavením exekuce náleží právo na paušální náhradu nákladů. Jak již bylo uvedeno, insolvenční řízení povinné mělo vliv na běh šestileté doby tzv. marné exekuce a bylo zohledněno. Výsledek insolvence pak nebránil soudnímu exekutorovi v tom, aby předmětnou exekuci zastavil, a to již pravomocně, dle § 55 odst. 7 exekučního řádu jako marnou.
8. Z vyložených důvodů odvolací soud usnesení soudního exekutora v napadeném výroku IV., o paušální náhradě nákladů, potvrdil dle § 219 o. s. ř. jako správné.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** podle § 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř. dovolání přípustné. Přípustnost dovolání (§ 237 až § 238a o. s. ř.) je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Ústí nad Labem 24. února 2026

Mgr. Jiří Vild v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Míková.